

z postrehov duchovného otca...

22. 3. 2026

Spoveď nemá byť ani trápením, ani ťažkým výsluchom, ale oslobodzujúcim stretnutím, ktoré zjavuje nekonečné Božie milosrdenstvo.

Sviatosti sú miestom Božej nežnosti voči ľuďom a konkrétnym spôsobom, ktorým nás Boh chcel objasniť bez toho, aby sa hanbil za nás a za naše limity. Najmä spoveď zvláštnym spôsobom sprítomňuje milosrdnú tvár Boha.

Nikdy nezabúdajme, ani ako kajúnci, ani ako spovedníci: Neexistuje nijaký hriech, ktorý by Boh nemohol odpustiť! Ani jediný! Nemožno odpustiť iba to, čo sa odvracia od Božieho milosrdenstva, tak ako ani ten, kto sa odvracia od slnka, nemôže byť osvetlený ani ohriaty.

Je potrebné vnímať spoveď ako nástroj na výchovu k milosrdenstvu a pomáhať si, aby sme nadobudli skúsenosť pokoja a ľudského i kresťanského porozumenia.

Spoveď by nemala byť akýmsi mučením, ale každý by mal odísť zo spovednice so šťastím v srdci a s tvárou vyžarujúcou nádej, aj keď občas - ako vieme - obmytú slzami konverzie a radosti, ktorá z nej pochádza. Táto sviatosť, so všetkým tým, čo kajúcnik koná, nemá byť ťažkým, nepríjemným a nástojčivým výsluchom.

Naopak, spoveď má byť oslobodzujúcim stretnutím, bohatým na ľudskosť, ktoré však zahŕňa aj spravodlivé úsilie o nápravu spáchaného zla v najvyššej možnej miere. Tak sa veriaci bude cítiť pozvaný pristupovať k spovedi často a naučí sa robiť to čo najlepšie, s tou jemnosťou ducha, ktorá robí veľmi dobre aj srdcu spovedníka.

Koľko sa len môžeme naučiť z obrátenia a z kajania sa našich bratov a sestier, ktorí nás pobádajú, aby sme si aj my spytovali svedomie.

Upierajme vždy vnútorný pohľad k nebu, k nadprirodzeniu, že služba spovedať nikomu nebola zverená pre vlastné zásluhy, ale jedine vďaka Božej milosti.